

ВСЕСМІХ

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ

ЖУРНАЛ

№ 167

Грудень — 2005 — December

Рік XIV

З НОВИМ 2006 РОКОМ! З РІЗДВОМ ХРИСТІВНИМ!

— ВИБАЧАЙТЕ, ЩО В МЕНЕ КАСКА НА ГОЛОВІ — В НЕБІ ТЕПЕР НЕБЕЗПЕЧНО

А ДЕ ШОЛОМ
НА МОЇ РОГИ?!

І. Яциб/05

З Різдвом Христовим!

З Новим 2006 роком!

Хай несе Вам Новий Рік
Лиш достаток на поріг,
Щоб були в своїй оселі
Ви щасливі і веселі.

Привітання редактора

Дорогі читачі! Вітаю вас з Новим 2006 роком і з Різдвом Христовим! "Всесміх" закінчує 2005-ий живим і бадьорим, чого і вам бажає. Ми злегка хворували на фінансову ностальгію, але, що поробиш, чужина, вся наша преса має такий самий діагноз. Віддані і щедрі читачі, як завжди, допомагають у цьому невеликим "хвостиком" до передплати. Із солідною ін'єкцією, як от записання хати на довічне життя "Всесміху", поки що ніхто не зголосився. Але чекаємо, посвідка на відтягнення від податку вже ось тут, під рукою редактора.

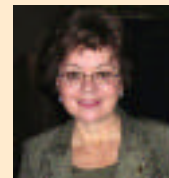
Наступний рік буде ювілейним для нашого журналу, 15-ий. Ми і далі висилатимемо вам ваш улюблений журнал щомісяця. А ті, що ідуть в ногу з електронікою, зможуть читати "Всесміх" на Інтернеті: наша сторінка www.Vscesmix.com з'явиться вже в січні.

Дякуємо вам, що були з нами цей рік і підтримували нас.

А наша редакційна купочка, у свою чергу, робитиме все, щоб доставити вам хвилинку розваги.

Бажаю усім вам і вашим родинам Веселих Свят!

Раїса Галешко, редактор

Про життя на всі випадки життя

Життя - це сподівання, що справедливість восторжествує. Не діждетесь!

Життя, - це коли на нервах твоїх грає Вічність

Життя - це куля, що влучає тобі в серце. І нікуди ти від цієї любові не дінешся

Життя - школа, яку мало хто закінчує з відзнакою

Життя треба так прожити, щоб ніг у ньому не замочити

Життя треба так прожити, щоб не хотілося більше жити

Життя - це соло на барабані: гуку багато, всередині - порожньо

Життя - це гроші. А гроші - це смерть. Вибирай, що любиш!

На бал життя трамваями не їздять

Життя - сірничок. Не встиг запалити, як уже пече в пальці

Життя - це стріла, що вп'ялася гострим кінчиком у твоє серце

Життя нам дається безкоштовно, але скільки треба витратитися, щоб його позбутися

Життя - це стрибок з літака без парашута

Навіть, якщо тобі вдалося осідлати життя, все одно ти поганяєш до ями.

Іван Ярич, м. Долина, Івано-Франківська область

Всесміх (Laughter)

Український сатирично-гумористичний журнал;
Лауреат премії імені Петра Сагайдачного 1998 р.; переможець конкурсу українських гумористичних видань світу 2003 р.; переможець конкурсу Канадського клубу етнічних журналістів і письменників 2004 р.

Заснований у серпні 1991 року. Виходить кожного місяця.

Редактор і видавець Раїса Галешко

BceCmix / Laughter

A bilingual Ukrainian Monthly Magazine of Humor and Satire
Recipient of the 2004 Canadian Ethnic Journalist' and Writer's Club Award
Published by Bcecmix Community Publishing Co.

Editor and Publisher Raissa Galechko

Subscription:

\$38.00/year; \$20.00/6 months; Foreign \$70.00 Can., \$60.00 US.
Ціна одного номера \$2. 90; One issue \$2. 90

Mailing address : Bcecmix, 1063 Orchard Rd.
Mississauga, Ontario L5E 2N7 Canada

Tel. & Fax: 905 891-0707
E-mail: bcecmix@sympatico.ca

We reserve the right to edit articles and letters;
Редакція зберігає за собою право редагувати авторські матеріали; надіслані ілюстрації вважаються власністю "Всесміху".

Друкарня "Тризуб", Oakville, Ontario. Printed in Canada

ISSN 1183-9406

КОЛЯДКА

Різдво в Фльориді!

Наші сосни й пальми
Вздвж вулиць поставали у рядки
І мовою своєю, наче псалми,
Співають українські колядки.

Різдво теплом осяяне в Фльориді,
Тут снігу ні сніжиночки нема.
А в Україні, в ріднім краєвиді,
Є справжній сніг —
і справжня там зима.

Блищать сніги, як щирі діаманти,
Казково білий сяє кожний двір,
І все дзвенить в святковому анданте,
А місяць диригує хором зір.

Пісні барвисті, як намиста низка,
Єднають нас з Вітчизною ізнов.
Далекі простором,
а серцем дуже близькі —
В нас спільне горе, радощі й любов.

Колядка про торжественні новини,
Колядка і велична, і проста:
Народження Спасителя Христа,
Народження нової України.

Ганна Черінь

Wake up! It's time to go! Вставай! Пора іти...

...

Під час Різдвяної служби один священик вирішив не говорити до людей про гроші, і в церкві під час проповіді мовив так:

— Як дивлюсь я на вас, і бачу, як ви всі гарно одягнені, які на вас дорогі прикраси, то думаю: яке то багатство! А як прийду до захристії та погляну на пожертви на церкву, то думаю: яка то біднота!

...

Пилипова новорічна пригода в Маямі

У цій Маямі немов у чудотворній ямі: зануришся в пісок з головою і ти вже немов на небі одною ногою.

Синє небо, синє море, а ти із своїм горем, зажмуришся голий у піску: і мене вже нема, і я вже не я. Так думав Пилип, аж глип — а тут іще хтось лежить. Ну, що ж, голого ніхто мене не впізнає, про вкладку чи столоярову датку мене не спитає. Змінив адресу, відмовив пресу, живу без телефону, бездоганно.

Так на сонці лежав Пилип, очима в небо влип, засипав, прокидався, засипляв і зривався, і спав, спав і спав.

Аж припекло, як на зло. Прокинувся — а де ж люди? Що ж це за днина, яка година? Ні в кого спитати...

"Що з вами, дядьку? Заблудили? Когось шукаєте? Скажіть" — обізвалась з моря мокра голова.

"Не знаю дати... Коли Різдво?.. Коли старий рік нам проводити?.."

"Ого-го-го! Різдво вже проминуло, і конем не дігнати. Старий рік уже за нами за всіма календарями".

"Як це так? У мене ж квиток на літак! У цій Маямі, як у ямі, сонце голову задурило, придушило душу, а я мушу... То ж як? Ой, допоможіть мені на літак, я ще хочу дігнати старий рік, аби зовсім не втік".

"Заспокойтесь, дядьку. Рік — не вік, старий утік, а новий гряде, він і тут вас знайде. Вас сонце приспало, ви рік проспали, трохи відстали. Думали, що тільки сонця, що на небі..."

І. Чобанчук. (Прислала Марійка Шафран. Торонто)

ЕПОХАЛЬНЕ

Вічність — то така
хвилина, що тягнеться до
безкінечності.

Чому ви емігруєте?

Іцик стоїть перед іміграційним службовцем у Канаді.

Йому пояснюють:

— Особа, що шукає захисту в Канаді, це той, хто зазнає переслідувань на своїй батьківщині бодай по одній з цих причин: національність, релігія, громадянство, політичні переконання, членство у певній громадській організації.

— Національність, — швидко відповів Іцик.

— Чи в Україні ваше життя в небезпеці, чи з вами жорстоко поводяться, що ви вирішили покинути батьківщину?

— Там мені ніщо не загрожує, і я б не покидав, а от жінка...

— А що жінці загрожує?

— Та ніщо, а от її мати...

— А які проблеми у її матері?..

— Та ніякі, а от жінчині діти від першого шлюбу...

— А яка біда з ними стряслась?

— Ніяка. Просто всі вперлися: їхати та й годі. І нічим їх не перемовиш...

— То хай вони імігрують.

— Їм самим не можна.

— Чому?

— А тому що я єдиний жид на всю сім'ю.

Циперович дзвонить до Рабіновича:

— Абрам, ти сьогодні на Красну Площу не ходи. Там бритоголові ловлять жидів і б'ють.
— Так я ж по паспорту русский.
— Дурак ти, Абрам. Вони б'ють не по паспорту, а по морді.

Іван Ярич

РОЗПОВІДАЄ МАРІЙКА ТЛУСТА

І ДІРА ПРИГОДИЛАСЯ

Адіт приніс мій 600 гривень, до одної. Слава тобі Господи, уже з мене не буде дерти сім шкур, аби я їму шкіряну куртку купила. У суботу ми рушили на базар по куртку. Базарище гудит, як перед виборами народ. Вже коло брами інтелігентні бабусі, із залишками обскубаних брів, пропонують:

- Гарячі пиріжки з м'ясом, чебуреки, пиріжки з повидлом...

Пан при краватці, що походжає поруч, перекрикує жінок:

- Для тараканів, щурів, мишей!

- Пиріжки з м'ясом...

- Для тараканів, щурів, мишей! - перегукує пан-краватка.

- Доляри, рублі, марочки, - шепелявлять валютчики.

- Для щурів, мишей, тараканів... - не вгамовується продавець трійла.

- Французькі духи, труси, нічні сорочки.

- Для мишей, тараканів, щурів...

- Запчасті, запчасті, запчасті.

- До голови, живота, радикуліту, насморку, бронхіту, - пропонує пігулки ще одна фармацевтка.

- Шнурки на корову, на кірницю і на молодицю.

- Мід липовий.

- Е, та ви так не кажіть, бо ту все липове, але ніхто не кричить про то на півсвіта. Хто у вас той липовий мед купить?

З репродуктора:

- Продаються липові дошки, квартира, меблі, корова, телиця.

- Хотздохи, бутікі з бутельбродами. Для нових бюргерів - гамбургери...

- Марочки, рублі, доляри! Марочки, рублі, доляри... - то вже валютчики пропонують.

А далі — м'ясні ряди. З мухами. Що тут тільки не продають, не питають.

- Ваша підчеревина добра? - цікавиться сокіл ясний з голубими очима, як літнє небо, у ластівочки чорнобрової, володарки стриножених надутих пазух.

- Та кажут люди, що добра. Дати вам?

- Як вам не шкода...

- Почому ваші мізки?

- В мене мізків нема... В сусідки свіжі мізки. Завезли вчорка з

Далі на стор. 8

І ДІРА ПРИГОДИЛАСЯ

Польщі.

- Ой, ая! Бігме, правда. Якби в неї були мозги, то би ту не стояла, з людей останнє не обдирала.

- То ваше сало?

- Ньї, свинське. Будете брати?

- Мені одну синичку...

- Яку синичку! То кури...

"Шинка козяча. 16 гр. Кільограм" - читаю ярличок і запитую:

- А то відколи з кози така дорога шинка?

- Сама ти коза рахинська! То є шинка "Козача"!!!

На мого Міцуніка дивляться, як на купійку, що в болото впала. Сумки мацають, чи на місці. Та й правду вам скажу, що то не було на кого дивитися. Міцько зо два тижні отави на бороді не косив, то твар така, гейби об ню шурі бив. До того, у куфайчині на півтора гудзика.

Нарешті добралися ми до курток. Продавці боялися Міцькови давати міряти шкурянки, не вселяв довіри. Аж глип, циганисько з пролетарським червоним носом, таку модну куртку продає, що просто - чудо. Ми - до нього, бо цигани не вибагливі до пик, їм аби товар вигідно збути.

- Кілько вімагаєте? - питає Міцько в того циганюри. А мене страх бере, бо цигани не таких, як Міцько обциганюють. Тумана, як пустять, пиши пропало. Он дівку обтрусили. Лише в трусах пустили...

- Та та куртка більше варта, як ти з жінкою, сер, - обмацавши очима плескувату постать Міцька, каже циган.

А Міцько з куфайчини, зі скісної кишені, запичитьтану пачку гривнів циганови перед злодійкуваті очі - тиць.

- Видиш, ту я маю шістьсот гривнів. Кажіть, скільки, га? - і гроші назад у куфайку запхнув.

Циган пошолопався в дротавій бороді.

- Триста гривнюків, аби продати!

Міцько розгортає куфайку і береться міряти куртку. Циган до Міцька:

- Дай суда куфайку, я потримаю, а ти мірай.

Йой, не встиг Міцько вгорнути шкірянку, як циган з куфайков бабавх у базарне товпище - тікати. Я в гавти! Та же у куфайці було 600 гривень! Цілий маєток!

- Міцьку, лапай злодія! А Міцько регоче:

- Цигане! А грошей тобі не треба за шкірянку? - і витігає з блюзки ту саму пачку гривень, що показував перед тим. - Бог ми' за свідка, що я цигана не обмахлював.

Я мало не умліла. Міцько роз'яснює обстановку:

- Кишені в куфайці - тільки й що назви - діри, то я через діру куфайки гроші упхав у кишеню піджака. Не такий я вже цибух, як сі циганови здало. Не сотворюй, Марійко-сонечко, інфарктної обстановки!

- Видиш, Міцьку, ти мене лушив, як фасопю, за то, що в тебе на 20 кишень лише їдна без дірок. А якби не діра у куфайці, то де би сі ті шість соток гривень спинило?

Так що, дорогі коханьита мужескої статі, не дуже єрепеньтеся, не сваріть своїх жінок, коли ваші кишені діраві, а сорочки без гудзиків. Бо, гі той казав, щось з того буде: як не рукави, то дуди... На господарці все може пригодиться, і діра також.

Багато є на світі див,
І біс, і бог нас сотворив,
Бува, людина звірину роджає,
Сократ же від горили? - Не буває!

Одна голова — добре, дві — краще, а три — вже привід випити

З розмови двох приятелів:

— Приходжу додому. Бачу, жінка в ліжку з якимсь чоловіком. Це мене відразу насторожило. Біжу до холодильника, відкриваю, і точно — пляшку випили.

...

Чим більше пива — тим дальше туалет!

...

Мужчина підходить до пивного кіоску і просить кухоль пива. У відповідь чує:

— Дві гривні!

— Як?! Тільки ж вчора була одна!

— За сервіс.

Ну, робити нічого, мужик платить.

Продавець дає гривню здачі і каже:

— Пива немає.

...

A Morning prayer

Dear Lord,
So far today, I am ok. I have not gossiped, or lost my temper. I have not been greedy, grumpy, nasty, selfish, or self-indulgent. I have not whined, complained, cursed, or eaten any chocolate. I have charged nothing on my credit card. But I will be getting out of bed in a minute, and I think that I will really need your help then.

Вранішня молитва

Боженьку, сьогодні поки що я є праведним чоловіком. Я нікого не обмовляв, не був пожадливым, не злився, не нарікав, не лаявся, навіть не їв чоколаду. Я нічого не купив на свою кредитну картку. Але за хвилину я встану з ліжка і тоді мені справді потрібна буде Твоя поміч!

Гроші — це ще не все

- За гроші можна купити будинок, але не дім
- За гроші можна купити ліжку, але не сон
- За гроші можна купити годинник, але не час
- За гроші можна купити книжку, але не знання
- За гроші можна купити їжу, але не апетит
- За гроші можна купити посаду, але не повагу
- За гроші можна купити кров, але не життя
- За гроші можна купити ліки, але не здоров'я
- За гроші можна купити людей, але не друзів
- За гроші можна купити страхування, але не безпеку.

Money Isn't Everything

- Money can buy a house, but not a home.
- Money can buy a bed, but not sleep.
- Money can buy a clock, but not time.
- Money can buy a book, but not knowledge.
- Money can buy food, but not an appetite.
- Money can buy position, but not respect.
- Money can buy blood, but not life.
- Money can buy medicine but not health.
- Money can buy people, but not friends.
- Money can buy insurance, but not safety.

"Театр абсурду",

або Як утихомирювали прелеганта

Виступ Дмитра Павличка у Ньюарку, Нью-Джерсі, в п'ятницю, 14 жовтня, спонукав мене написати цю статтю до журналу "Всесміх", бо цей виступ був зразком "театру абсурду". Нам не до сміху, коли говоримо про поважні проблеми в Україні, але пан Павличко виступив (нехотючи), як комік.

Тема вечора була "Сучасна Україна", але пан Павличко читав свої поезії майже цілу годину. Під час читання він чомусь весь час кивав пальцем на публіку.

Ведучий програмою д-р Роман Ричок делікатно намагався перебити його, просив сісти і відпочити, а тим часом дати нагоду співакові тенорові Цимбалі заспівати "Два кольори". Пан Павличко на це відповів: "Ви собі співайте, як мене не буде, а тепер, як я є тут, я буду читати мої вірші!"

Якось вдалося д-рові Ричкові на короткий час посадити Павличка, і Цимбала таки заспівав вище згадану пісню. Але дотримати програми вечора не було змоги, бо Павличко знов зірвався з місця і не відпустив часу Христі Карпевич, яка приїхала з Нью-Йорку, щоб виступити з пісню.

Після перерви Павличко говорив про Україну, але переважно то була презентація самого себе в ролі "героя": як він воював в рядах УПА, як його арештували і били, як він не зрадив товаришів по зброї, і т.д. Важко було уявити його в рядах УПА, пригадуючи його "геройську" прислугу радянському режимові, особливо в паплюженні діяспори та борців за волю України, його активність у Кравчуковій і Кучмівській Україні. Ми всі знаємо, як совети переслідували і карали "ворогів народу", а тут раптом тобі — в одній іпостасі! — і герой УПА, і герой УССР, і герой незалежної України (при бандитському уряді). Такої біографії без водки не розбереш.

Павличко хвалився, як він рятує українську мову, як при кожній нагоді картає людей, коли вони говорять російською; як він під час конференції високопоставлених урядовців, які говорили російською, закричав до них stop! — і вони негайно перейшли на українську; сказав, що в Україні навіть Левко Лук'яненко співає російські пісні; що Ющенко говорив російською під час конференції підприємців.

Що ж до засилля російськомовних книжок і газет, то Павличко виправдовував це, мовляв, вони мусять друкуватись російською, бо це продається, а як не продається і не заробляються гроші, то нема сенсу друкувати книжок, як їх ніхто не купує. Отака бузина.

Про корупцію у Верховній Раді — специфічно про

фінансування маґнатами кандидата взамін на підтримку їх діянь — Павличко висловився як про "найліпший порядок", бо, мовляв, якщо хочете мати вплив на уряд, то мусите дати гроші. А про те, чому українські багатії не подають звіт про їхні прибутки, Павличко сказав таке, що хоч стій, хоч падай: на думку цього Героя України у нас жінки традиційно провадили бізнесами, ще відколи чоловіки тікали на Запорозьку Січ, залишаючи господарку і дітей на своїх жінок. Отож у цей спосіб і сьогодні чоловіки в Україні не подають кількості їхнього майна, бо це є власністю їхніх жінок.

Антисемітизм в Україні — це затія Москви, сказав Павличко. Він твердив, що в Україні ніколи не було негативних настроїв щодо євреїв, що навіть Петлюра карав своїх офіцерів, коли ті знущались над євреями. Сказав також, що євреї вміють робити гроші, що через своє багатство вони керують Америкою, і було б побажаним, щоб ми, українці, навчилися від них як робити гроші і мати впливи на уряди. Згідно Павличка, виходить, що урядова корупція є явищем побажаним. Про себе сказав, що він не має часу робити гроші, бо займається писанням і громадською роботою.

Зустріч в Ньюарку залишила враження, що чоловік, який є українським поетом, політичним діячем, колишнім амбасадором до Польщі, членом різних міжнародних делегацій (цього разу офіційним членом делегації до Об'єднаних Націй), героєм різних політичних систем, і т.д. — постав перед нами людиною, що перекручує факти й історію, виправдовує підкупи урядовців, уживає гіперболи, вихваляє себе, нехтує нормами загальнолюдської етики...

А що ж аудиторія на це? А наша аудиторія нагородила цього прелеганта признанням і захоплюючими аплодисментами.

• • •

Фотошарж Дмитро Павличко (ліворуч) показує д-рові Ричкові, хто в цьому домі господар

Сміхотерапія д-ра Стецьківа

Лікар: — Мені важко поставити діагноз. Мабуть, це алкоголізм.
Пацієнт: — Гаразд, лікарю, я прийду, коли ви будете тверезим.

— Запам'ятайте, вашому чоловікові, крім ліків, потрібен абсолютний спокій.
— То ж я втовмачую йому це день і ніч.

Лікар-окуліст запитує 80-літню жінку:

— Чому ви не носите окулярів?
— Та я носила б, але мій чоловік каже, що вони роблять мене старою.

Лікар до пацієнта:
— Як ідете до лікаря, то ноги треба помити.

— Ви знаєте, мені вже багато лікарів про це говорило.

— Пацієнт до лікаря:
— Поки дійшов до вас, то так втомився, що ніг не чую.
— А я їх добре чую аж тут, у другій кімнаті.

— Лікарю, порадьте, як мені відучити свого чоловіка гризти нігті.
— Сховайте його штучні зуби.

Приходять чоловік і жінка до лікаря й жаліються на відсутність оргазму. Лікар питає:

Як ви це робите?
— Ну, лягаємо ни лівий бік, і вперед.

— А на правому пробували?
— Пробували, але ж на правому боці телевізора не видно!

Хірург, який заікається, робить операцію. Йому допомагає язиката асистентка...

Хірург: Пі-пі-пі...
Асистентка: не час тепер для «пі-пі».
Хірург: Д-д-дура. Пі-пінцет.
Асистентка: Сам такий! На!
Хірург: Ска-ска-ска...
Асистентка: Скажи! Скажи!
Хірург: Ска-скальпель.
Асистентка: Нарешті. Держи!
Хірург: Там-там...
Асистентка: Де-де?
Хірург: Там-там...
Асистентка: Та де ж?
Хірург: Там-там-пон.
Асистентка: Тьфу, чорт. Ось!
Хірург: За-за-за...
Асистентка: Заразний???
Хірург: За-за-зажим.
Асистентка: Господи! Налякав. На!
Хірург: Го-го-го...
Асистентка: Закашлявся? Водички?
Хірург: Го-го-го...
Асистентка: Вдихни глибоко і мине.
Хірург: Го-голку з ниткою.
Асистентка: Ха, чого захотів! Нема!
Хірург: За-за-за...
Асистентка: І зажимів більше нема!
Хірург: За-за-зараза! За-завалила оп-оп-операцію!
Асистентка: Нічого, бинтами за-за-зав'яжеш!
Хірург: Зві-зві-звільню!
Асистентка: Налякав!! Тебе, певно, самого з лікарні до нас в морг вигнали!

Прапорщик пояснює новобранцям суть земного тяжіння:
— Якщо камінь підкинути вгору, він падає на землю. Це значить, що на нього діє сила земного тяжіння.
— А якщо камінь впаде у воду? — питає один солдат.
— Ну і дурак же ти, Сидоренко. Це не наша справа, цим займаються на флоті.

І ОДИН У ПОЛІ ВОЇН

Патріоти у нас є, що тут казати. Під час Помаранчевої революції наш патріотизм аж кипів. Коли якась громадська акція, коли разом нас багато, о-о тоді ми сильні, ми здатні світ перевернути. А як один чоловік стане боротися проти чогось, то хто до нього прислухається? Один в полі не воїн. Чи не тому у нас в діаспорі існує так багато громадських представницьких організацій?

Коли в травні цього року всеканадська щоденна газета "Globe and Mail" надрукувала про святкування на теренах колишнього СРСР 60-річчя перемоги у Другій світовій війні, назвавши жертв цієї війни "росіянами", то чи багато людей помітили цей ляпсус? ("Всесміх" присвятив цій темі дві сторінки у числі за липень/серпень ц.р.) А якщо й помітили, то чи багато заперестували, що 27 чи 28 мільйонів загиблих були не самі росіяни, а й представники усіх окупованих Росією держав? Може хтось десь і протестував, похитуючи головою і тримаючи дулю в кишені, але до редакції "Globe and Mail" звернулась одна-однісінька людина. А це — мешканець міста Віндзор, Онтаріо, Мирослав Притуляк. Він перелопатив гори різної літератури, встановив, що представників російської національності загинуло 5.8 мільйона, з них 1.8 млн воєнних і 4 млн цивільного населення.

Українців же у цій війні полягло 8 мільйонів — 2.5 воєнків і 5.5 мирного населення.

Спочатку "Globe and Mail" ігнорувала вимоги Притуляка надрукувати спростування. Тоді цей затятий чоловік став "атакувати" Пресову Раду Онтаріо. Добився слухання цієї справи — і переміг! "Globe and Mail" надрукувала спростування.

Під час слухання цього питання пан Притуляк кілька разів запитував, чи ще хтось

писав до редакції про цю помилку. Відповідь була: ніхто, мовляв, один Притуляк.

Чоловік виявив не тільки впертість, а передусім принцип — ще раз підніс добре ім'я українців у світі.

А де ж були наші численні громадські організації? Чи це не їхній обов'язок постояти за українську правду від імені тисяч і тисяч своїх членів?

Іван Яців.

ФРАЗИ І ПЕРЕФРАЗИ

- Хто ж пустить голу правду в пристойне товариство!
- На своїх помилках вчаться, на чужих — наживаються.

Колядки про нові порядки

Композитор невідомий

"У Вифлеємі"

Нова Рада стала,
Яка не бувала,
Всіх невірних розпускає
І таких же набирає.

Застеляйте столи
Та все коньяками,
Радуйтеся, радуйтеся виборці,
Два Віктори помирилися.

Христос родився,
Син Віктора впився,
Комуністи плачуть,
Ну а ціни вгору скачуть.

Ангели співають,
Майдан розважають,
А царі в Верховній Раді
Чуда-чуда виробляють.

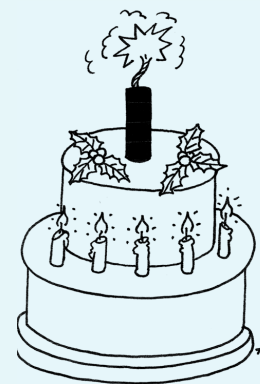
"Не плач, Рахиле"

У Буша пригоди:
Має злу погоду,
Дахи з хат зриває,
Людей убиває.

Убиває діток,
У далекім краї,
І родові злому
І Телятці золотому.

Анголи літають,
А кури вмирають,
Потому що за обжорство
Людей грипом заражають.

Радуйся,
ой радуйся,
Земле,
рік новий
народився!

Різдво в Америці... В Білому Домі задзвенів телефон. Секретар:
 — Пане Президенте, вам дзвонить Усама бен Ладен.
 Буш:
 - Гелло, Усама! Мері Кристмес!
 Ладен:
 - І тебе, Джордж, зі святом! Слухай, мені тут вчора такий сон приснився! Тільки уяви: весь Нью-Йорк у вогні, Емпайр-стейт-білдінг рухнув, всі мости і тунелі завалились, мільйони жертв... Що ти на це скажеш?
 Буш:
 — Що тут сказати — вражаюча картина... І я тут задрімав на годинку і мені сон привидівся: весь Кабул в садах, вулиці всі в неонових рекламах, люди ходять без чалми і без паранджі, басейни, бари, ресторани, нічні клуби... І скрізь реклама, реклама, реклама...
 Ладен:
 - А що на тих рекламах написано?
 Буш:
 - А дідько його знає. Щось на івриті.

Короткий трактат про дураків

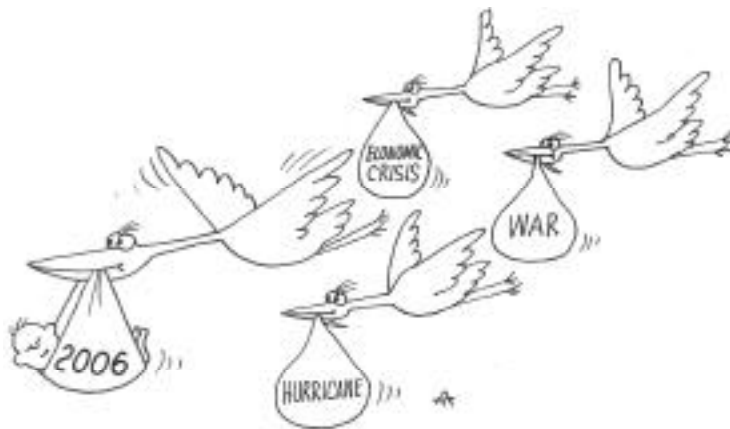
Дуракам закон не писан,
 якщо писан, то не читан,
 якщо читан, то не понят,
 якщо понят, то не так...

"Errare humanum est" — "Людині властиво помилятися".
 Бути дураком (чи дурнем) -- це дуже по-людському. Дурень — це і

є нормальна людина. А розумний — це вже виняток.

Дураки, зазвичай, такими себе не вважають. До дураків вони відносять ще більших за себе дураків, а також не зрозумілих для них розумників, які, на погляд дурнів, є дивними і "не такими, як всі". Дурень, що визнає свою

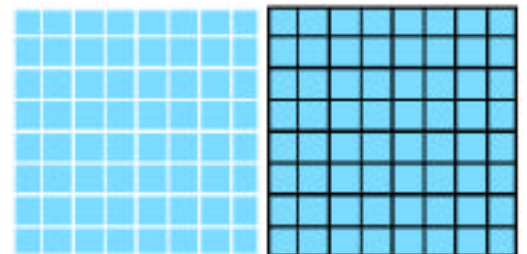
обмеженість, -- це правильний, добрий, цілком прийнятливий для розумників дурак. Але такі дурні, які визнають свою глупоту, зустрічаються дуже рідко. Жаль, бо це корисний для розумників матеріал.
 Якщо зрівняти становище в суспільстві розумних і дурних, то великої різниці нема: і тих, і інших критикують.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

Хто сміється над астрологією, той не розуміє минулого і не вірить в майбутнє.

В ЖИТТІ ВСЯК БУВАЄ
Вибили дурість із голови і в ній нічого не лишилося

Which Blue Squares Are Darker?
 Які квадрати темніші: ліворуч чи праворуч?

Всі вони однакового кольору!
 They are all the same shade

Манько Холева пише

Пані шефова магазину "Всесміху"! З Божим народженням віншує Вам і всім українському народові Ваш Манько.

Приблизно років 10 тому я надрукував у Вашому журналі "Всесміх" моє оголошенє про мій украдений диплом магістра політичних наук, якого я придбав лігально ще у 1946 році у Вільному університеті Мінхен за два картони американських цигареток. На жаль, ніхто на мою просбу не відозвався.

Нині та сама фабрика масової продукції докторів і магістрів вислала мені світочну картку знов із тов самов просьбов: дайте— не минайте.

Всьо було би можливим, абись та картка не пригадала добре знану мені мельодію. А саме: колись у Торонті, коли продали наш дім Просьвіти, на який і я дав свою "цеголку", люди сі питали: "А де ж поділися наші гроші?" Відповідь була така: "Пане, підіт на то подвірє, де юж зачали руйнувати дім бувшої Просьвіти, і заберіть собі ту свою цеголку.

Тепер я прочитав на Мінхенській світочній картці у Donation Form, жи у випадку "dissolution of this Foundation, тобто, коли і ця Фундація піде під бульдозер, то гроші з продажу будуть disbursed поміж тими, хто давав датки. Щось подібно, як були disbursed гроші з нашої Просьвіти. Але я за своєю цеголкою до Мінхену не поїду, тому заміст грошей висилаю їм Светочну Дулю.

• Не розумію, чом заступником голови Торонтського КУКУ не міг би бути пан мільйонер Мельник.

- Не розумію, чому Господь обдарував курку крилами, як вона не відлітає на зиму до Фльориди?
- Чому міністерство здоровля Канади не дасть застриків торонтським громадським активістам, як Соколики, Сорока, Когут, які шибаяться по світі і можут мене заразити тов пташинов грипов?
- Як сі стало жи на Лемківській ватрі в Польщі лемки співали пісоньку на кшталт "Пшибили улані под окенко"? Пам'єтаю, як улані пшибили до нашого села під моє окенко і вуйка збили на квасне ябко.

Пані Ридахтор!

У попередньому, листопадовому номері "Всесміху" я написав щось таке, якби мої колеги то собі прочитали, то було би корисним для них і для мене. Пару днів тому я говорив з деякими моїми колегами і довідався жи ніхто з них того, що я написав, не читав.

То нагадує мені як то колись у старім краю дівка, жи ни вміла танцювати, виправдовувала себе тим жи єї спідниця тисне. Так і тепер, ті що не читают нашого "Всесміху", не хочут признатисі нам жи вни не вміют читати, а кажут всім жи там нема що читати.

Шкода жи я про той анальфабетизм не знав скоріше. Але справу поправив єден з тих, жи ще єдинокий живий лишивсі: він взєв і прочитав по телефоні тим анальфабетам всьо то, жи я понаписував про гісторію таких єк вни і єк я є.

Теперички, коли надходєт света, дозвольтє мені передати через журнал "Всесміх" їм всім Веселих Сьвет і щасливого Нового Року.

А тому колєзі жи читає моє писаннє по телефоні, віншує і прошу, аби він їм і то ще прочитав.

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопрограму
ПІСНЯ УКРАЇНИ
CJMR на хвилях 1320 AM
від понеділка до п'ятниці
7:30 до 8:30 ввечері
субота і неділя: 5:00 до 5:30 пополудні

Керівник Прокіп Наумчук
Ведуча Зоряна Онищук
Редактор Наталія Солтис

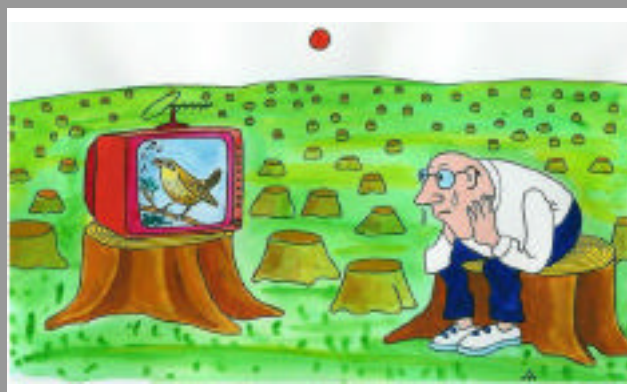
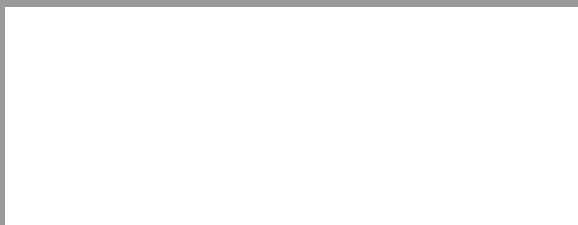
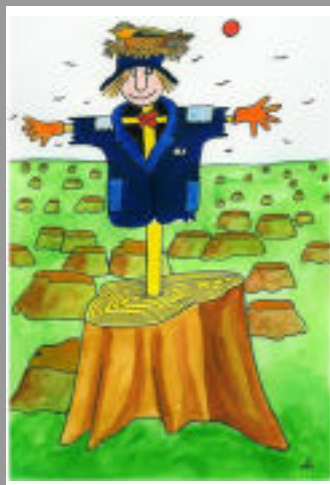
Тел.: 416 536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE P.O. Box 2, Station D,
Toronto, Ontario M6P 3J1

Летять "качки" до теплої Калабані. Дивлюсь я на небо та й думку гадаю: чому я не качка, чому не літаю?

Люди і птахи Олексія Талімонова

Терпко пахнуть покошені трави.
Від трактора - чад газолінний.
Додає смоляної приправи
В смаковитий узвар ожинний.

Задаремно шукати суниці
Чи гостинців від зайця...
Все таке тільки в казці присниться —
Бо панус ЦИВІЛІЗАЦІЯ...

Ганна Черінь. 9 липня 1998

НОВИЙ РУССКИЙ

Сидять двоє нових
русских в сусідніх
кабінках в туалеті і
перемовляються.

Один питає:

— Як ти думаєш, ми тепер
розумову роботу
виконуєм чи фізичну?

Другий:

— Мабуть, фізичну...

Перший:

— Ні, мабуть все-таки
розумову. Була б фізична,
то ми б когось найняли.

• • •

— Цього літа, кішечко, ми
не можемо поїхати на
Канари. Подумай про
борги.

— А чому про них не мо-
жна думати на Канарах?

Микола Босак

МОЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКА ПРОГРАМА

Тут якось шахтарі збунтувалися. З усього видно - нового президента скоро доведеться вибирати. Я свою кандидатуру спішу вже зараз висунути. Щоб не запізнитися. Посада дуже прибуткова.

Мені ще в юні літа дідусь говорив: "Ти, внучку, від скромності не помреш". І чого б то я мав помирати? Я що, президентських указів хоч і сто на день не підпишу? Чи званих обідів для маврських гостей за рахунок державної казни не влаштую? Чи й сам за кордон як не на сніданок, то на вечерю не протовплюся? Погано ви мене знаєте!

Щоб не бути голослівним, я тут програмку накинув. Ніяких п'ять "ДЕ" не обіцяю, щоб потім вони на п'ять "ДУ" не обернулися. Все конкретно.

У ГАЛУЗІ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ. Поїду в ООН. Якщо їм мало було черевика Хрущова, то кирзовим чоботом по трибуні погрімаю. Ніяких кредитів нікому повертати не збираємось. Олігархам давали - у них нехай і вимагають. І щоб до нашої зброї рук не простягали: захочемо - в землю закопаємо, а ні - в Арабії за неї нафти виміняємо. Не виставчало ще, щоб нам з-за океану вказували, як на світі жити!

У ГАЛУЗІ ВНУТРІШНЬОГО ЖИТТЯ. Проведу негайну експропріацію. Бачили, яких маєтків набудували, яких заводів нахапали? Зворотною реформою все відберу. Частину роздам неімущим пенсіонерам, іншу - бідним офіцерам. Перші не вічні, можна буде після них ще раз комусь дати, а другі

нарешті знатимуть, кого і що захищають.

Усім у місті для самозабезпечення молоком дозволю тримати кіз на балконі. Скільки у кожному висотному будинку балконів марнується! Поставте там по козі, дайте їм трохи їсти — і молочна річка потече!

Тіньовиків вимету аж за прозорі кордони. Горілку звелю продавати з самого ранку і до закриття крамниць. І не підроблену, а справжню. Жувачку припишу комерсантам. Народу ж забезпечу для жування все те, від чого тягне на вибрики і продовження роду. За мого правління бразильську каву не маніпуцькими чашечками, а квартами питимуть.

Між райцентрами, доки налагодимо автобусне сполучення, дирижаблі літатимуть. Хто дуже спішить, тому видаватимуть козацькі безрозмірні шаровари без підкладки і горох. Згадайте, адже теорію реактивного руху у нас вперше розроблено.

У ГАЛУЗІ ДЕМОГРАФІЇ І МЕДИЦИНИ. Кожну жінку нашої держави забезпечу надійним чоловіком. Якщо своїх вітчизняних не вистачить, то згідно договору про міжнародний розподіл праці випишу кілька сот з Китаю. Котрій захочеться зовсім чорного з Африки, то також можна. Аптеки завалю ліками. Щоб оце в 21-му столітті не наробити аспирину? То нащо нам такі міністри?

Маю тут ще чимало пунктів. Але головного туза викладу лише під час передвиборних зустрічей та інавгурації. Аби лише вибрали, аби дорватись! • • •

Іван Яців

Поч. в №№ 151, 152, 153, 155,
157, 159, 160, 161, 162/163, 165,
166

В ЕДМОНТОНІ

Перше моє фермерське літо в Манітобі дало мені дуже обмежене поняття про країну, до якої мене з батьками закинула доля. Треба було вчитися, адже мені не було й двадцяти років.

Поїхав до Едмонтону. В кишені 150 доларів, переспав у найдешевшому готелі. А другого дня купив мапу міста й самотужки став освоювати Канаду. Перш за все довідався адресу моєї школи та редакцію української газети. В

редакції познайомився із сином письменника Василя Стефаника, Юрієм, який допоміг мені знайти житло.

Будинок, де знаходилась моя кімната, був колись українським інститутом, і туди за звичкою сходилась братія наших емігрантів поготорити, відвести душу, а заодно й розпитати про якусь працю.

Там я почув, що працю можна знайти у якогось Ситого. Уявляв я собі якогось мільйонера українського походження, який усіх таких, як я, радо вітає і дає найліпшу працю. Коли я докумекав, що ніякого "Ситого" не існує, що це хлопці так зукраїнізували слово "місто" — city — мені стало соромно й одночасно цілком ясно, що треба вчити мову якнайскорше.

Пишучи ці рядки, я мимоволі переймаюся почуттями, які переживають ті, що тепер приїждять до Канади, так звані "четвертохвильники". Справді, як багато чужинецького треба пізнати, зрозуміти і сприйняти.

Назва "хвилі" виникла недавно. Я приїхав до Канади, як "дипіст", displaced persons, DP. В той час в Канаді ще не була

впроваджена політика багатокультурності, і ми, "діпісти", відчували дискримінацію від чужих і приниження від своїх, тих, що приїхали перед нами, тобто "друга хвиля".

Українські комуністи в Канаді обзивали нас фашистами та буржуазними націоналістами.

Правда, вони хоча б

визнавали, що щось таке, як УПА, існувало і називали то бандою. А деякі наші націоналісти взагалі не

визнавали УПА.

Мова наших імігрантів була цікава. У церквах правили мовою half-напів, і люди якось здогадувалися, помагали один одному. От оголосили: This Monday will be Feast of St. Michael". А люди перепитують: "Що то за хвіст буде цього понеділка?"

Побачивши перший раз музикантів, які грали, щоб зібрати гроші на Salvation Army, я дуже здивувався: невже Канада така бідна, що жебрає на своє військо?

Мої 150 доларів танули, як сніг, а "Ситий" не мав для мене праці. Але доля таки усміхнулася мені, я знайшов роботу, можна сказати, за фахом. Працедавець дав мені великий пензель і велике відро із розтопленою смолою і я став малював дахи. То було моє перше малярство. Про карикатури й гадки в умі не було.

• • •

СЛОВО КОШОВОГО

— Молюся, — казав перед боєм
Своїм козакам кошовий, —
Щоб кожен із нас був героєм
І в Січ повернувся живий.

Я знаю: ви мужні і впertі,
Тож вірно народ наш рече:
Не треба боятися смерті —
Від неї ніхто не втече.

В хвилини тяжкі і криваві
Нагадуймо, друзі, собі,
Що краще померти у славі,
Ніж жити в неволі й ганьбі!

Петро Ребро. Запоріжжя

Бюро невідкладних відповідей

- Що таке обмін думками?

- Це коли ти йдеш до шефа зі своїми думками, а повертаєшся з його.

- Коли відбулися перші вибори по-радянськи?

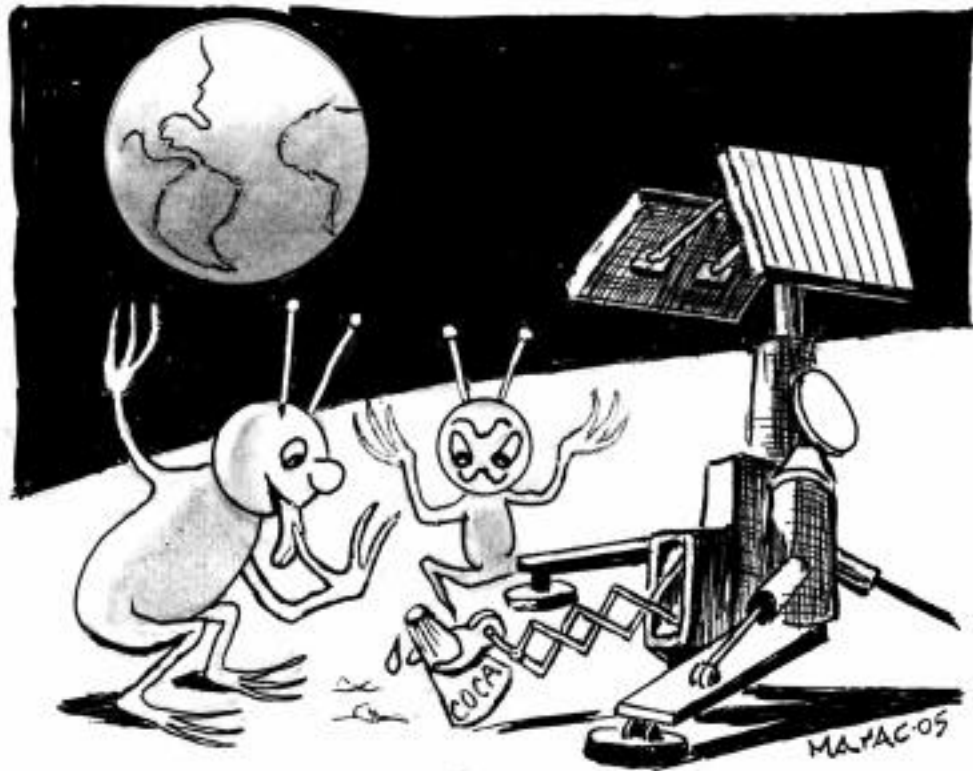
- Коли Бог поставив перед Адамом Єву і сказав: "Вибирай собі жінку!"

- Що відчуває чоловік, якому зрадила жінка?

— Рогазм.

— Чим відрізняються горіхи від чоловіка?

— Горіхи гризуть, коли є гроші, а чоловіка гризуть, коли грошей нема.

— О, до нас гості із планети Земля!

— Видно, у них комерція бере верх над наукою.

Задача на кмітливість

Три чоловіки вирішили взяти мотель. Менеджер мотелю сказав, що кімната коштує 30 доларів, тобто по 10 з кожного. Згодом менеджер перевірів ціну і побачив, що кімната насправді коштує 25 доларів. Він послав помічни-

ка повернути чоловікам 5 доларів. Хлопець задумався: як же розділити 5 доларів порівну між трьома?

Він повернув кожному по 1 дол., а 2 взяв собі. Це означає, що кожен гість заплатив по 9 дол. — в цілому \$27. Додайте \$2, що хлопець взяв собі. Куди подівся 1 долар?

Дорогий Читачу!

Шукаєте за подарунком? Ось Вам готовий подарунок для Ваших рідних і близьких на будь-яку нагоду.

Подаруйте їм сьогодні "Всесміх" і вони із вдячністю згадуватимуть Вас цілий рік. **Адже це 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!**

Заповніть листівку, що внизу, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні, **(905 891-0707)**, і я швидко, по телефону, виконаю Ваше бажання. Дякую!

ЛИСТІВКА ПЕРЕДПЛАТИ

Name _____

Address _____

City _____

Province/State _____

Zip _____

Додаю: ☐ \$38 (на рік, 12 чисел) ☐ \$20 (на півроку)

Всесміх, 1063 Orchard Rd. Mississauga, ON, L5E 2N7 Canada
Tel. 905 891-0707 bcesmix@sympatico.ca

Видатному гумористові Миколі Савчукові: Допоможіть!

Допоможіть, любий Брате,
Нам це розібрати:
Чи той Льоня Данилович
Є гідний зарплати?
Що за його президентства
Сталося такого,
Що він вартий аж два авта,
Та ще й і до цього:
Два шофери — до холери!
Рівнож два водії,
І кухарки, і радники...
Що ж то ся там діє?!
Та ще сильну охорону,
І дачу в Карпатах...
Будьте добрі, потрудіться
Нам це розв'язати.

За Вас молюсь пану Богу,
Таких, як Ви, жмїнька,
Хай перо не засихає,
Хай Вас любить жінка!

Якби я була Держава,
Льоню з'їла б гава,
Дачу йому ось таку
Я б подарувала:
Обідрану, обшарпану,
З маленьким віконцем,
Загратованим наглухо,
Без ключа і сонця.

**Гуцулка Ксеня.
Мейпл Гров, Міннеаполіс.**

В одній громаді проходила
збірка пожертв на сиріт в
Україні. В бюлетені
надрукували: ЗБІРКА НА
СЕРІТ, НА СЕРІТ, НА СЕРІТ.

Ваш "Всесміх" є добра натуральна медицина, як
з України звіробой. Зілля можна купити у
дієтичному шторі і воно уб'є недуги тіла. А
"Всесміх" помагає недугам душі.

Щиро дякую.

Іван Кучеренко. Ліверпуль, Нью-Йорк.

Дорогий "Всесміху", залучуючи свою
передплату +, хочу подякувати всім гумористам-
карикатуристам, — особливо ред. Редьці — що
звеселяють наші дні (і ночі), вказують на "голих
королів", і продовжують традиції української
сміхотворчості.

Дивімся на себе в Криве дзеркало.

**Ю. Ганас.
Гамільтон, Онтаріо**

Питання: Люди скандували на Майдані "Ющенко!"
Звідки походить слово "скандувати"?

**Людмила Йонг.
Сан Сіті Вест, Арізона.**

— Корінь цього слова, "сканд", походить від "скандал". А того,
що скандує, слід звати "скандаліст". Якщо скандує вчений хімік,
то це "скандій", його символ у таблиці хімічних елементів
Менделєєва Sc, порядковий номер 21, атомна вага 45.1*.

Колись, у старі добрі часи, коли люди ще не були жертвами
русифікації і говорили рідною латиною, то вони читали
високопарні вірші, підкреслюючи ямби і хореї, і називали це
"скандувати".

В модерні часи люди також скандують йомби і хереї і
називають це "жертви русифікації".

Редька

Дорогі друзі!

Настають Різдвяні і Новорічні свята. Час думати, що кому
подарувати. Західна комерція вже працює на повну пару.

Якщо Ви роздумуєте, що подарувати рідним і близьким, то ось
Вам підказка:

**найкращий подарунок для кожного українця —
журнал "Всесміх".**

Це справді подарунок! Він буде нагадувати про Вас кожного
місяця, 12 разів на рік. Лише \$38, а на півроку — \$20.

Замовляйте "Всесміх" вже тепер.

Подзвоніть до Раїси Галешко 905-891-0707. Дякую!

НЕ ЗАБУДЬТЕ ДАТИ ЯКОГО ДОЛЯРА І НА ПІДПОРУ "ВСЕСМІХУ"

* * *

Якось внук спитав маленький в бабусі своєї:
- Чом, бабусю, гумористи - майже всі євреї?
А бабуса так сказала: - Різні є народи,
Що євреї - гумористи, то все від природи.

Всяк єврей у цьому ділі здорово кумека,
Він вам турка передражнить, чи хохла, чи грека.
Передражнить його мову з дурацьким акцентом,
Хай він буде чи міністром, а чи президентом.

Люди слухають, сміються та й мають потіху,
А єврея передражниш - буде не до сміху.
Він же тебе іспаплюжить перед цілим світом,
Назве тебе "бандерою" і "антисемітом".

І наляпає на тебе стільки грязі й бруду,
Що не здереш і не змиєш до Страшного суду.
Не чіпляйся, голубчику, до їхнього брата,
Дражни хохлів і кацапів - вони, як телята...

* * *

*WE DECIDED TO DO SOMETHING A LITTLE
OUT OF THE ORDINARY THIS XMAS.*

Вузлики на пам'ять

1. Будь ласка, подивіться на адресну наліпку на останній сторінці "Всесміху": перший рядок — місяць і рік — означає, коли закінчується Ваша передплата. Не забудьте відновити. Дякуємо.

2. Висилаючи чека, не прибивайте його скобками до паперу.

3. Якщо хтось понадився позичати у Вас "Всесміх", скажіть, щоб сам/сама передплатили. Це лише 10 центів у день.

Гумор з казарми

Старшина прийшов на своє перше побачення, ніковіє і мовчить.

- Скажи щонебудь, — просить його дівчина.
- Стр-р-рунко!
- Та ні, щось ніжне, приємне...
- Вільно!

• • •

В їдальні прапорщик питає новобранців:

- Ну, хлопці, як годують?
- Вистачає, ще й лишається.
- А що лишається?
- Лавровий лист.

• • •

Під час навчальних стрільбищ командир доповідає:

- Товаришу лейтенант, снаряди закінчились.
- Всі до одного?
- Так точно!
- Припинити стрільбу!

• • •

Кілька стрільців просять відпустку. Полковник каже, що тепер нема ніяких відпусток, хіба що кому помер батько, чи мати, чи ще хто з найближчої рідні. Тут виступив один стрілець:

- В мене помер батько.
- Коли?
- Два роки тому.

Хто і як сміється згідно Гороскопа?

Овен — йому/їй подобаються жарти невибагливі і короткі. Щоб від самого початку було відомо, де треба сміятися. Типу: "Вона його макогоном по голові, а він кацяки й відкинув". Розкажіть Овенам будь-які жарти — до них все-рівно дійде на другий день.

Телець — цьому подавай анекдоти тугодумні, забарвлені політикою. До жарту Телець готується серйозно, подбає, який матиме вираз обличчя, коли доведеться сміятися. Йому подобаються жарти про багатих і бідних. Наприклад, як один олігарх купив авто останньої моделі, колеса із чистого золота, двері з платини, а керівниця уся в діамантах. Але він на цій машині не їздить. Чому? Бо багато бензини жере.

Близнята — з цими хлоп'ятами жартуй, але палець в рот не клади. Самі пожартують з кого завгодно. В них язик гострий, розум гнучкий, ніс кирпатий, а характер веселий! Вони сміються тоді, коли всі перестають сміятися. Тоді вони посміються над тим, хто розпові-

дає жарт, а потім над тими, хто над цим глупим жартом сміється.

Рак — любить анекдоти із гарним кінцем. Щось про кохання, наприклад, як теща покохала зятя. Рак сміється до сліз і цим заражає інших. Тільки не розповідайте йому про дівчину, яка червоніє, або про те, що життя йде вперед, а не задкує. Розкажіть йому про те, як рак на горі свиснув.

Лев — він, безумовно, цар інтелектуального анекдота. Любить жарти про героїв, наприклад, героїв Майдану з лев'ячим серцем. Якщо нагодувати його дуже цікавим анекдотом і напоїти марочним напоєм, то Лев нікому не страшний.

Діва — вона любить усі жарти і починає хихикати, коли ви ще не встигнете розкрити рота. Забавляйте її жартами з усіма подробицями, особливо, коли це жарти про блондинок. Діва ніколи не образиться.

Вага — це, мабуть, єдиний знак,

який розуміє англійський гумор, особливо про лордів і холодних леді. Вага триматиме уста розтягнутими, поки ви не вийдете з кімнати. Дуже-дуже культурний знак. Подавайте їй жарт разом з чашечкою чаю без нічого.

Скорпіон — це любитель чорного гумору з оптимізмом. "Нема такої поганої ситуації, яка не могла б бути ще гіршою". Їхні улюблені жарти — про ката, який підробляє вечорами, про монстрів, привидів, мерців, які встають з гробів. Робиться так весело, так весело, що аж моторошно.

Стрілець — навмання не сміється. Йому треба сказати спочатку про тему жартів, порівняти її з навколишнім життям, наприклад, це могло б статися з вашою матір'ю або сусідом. Розжувати жарт — і ви будете винагороджені довгим громоподібним реготом.

Козеріг — неперебірливий слухач. Його можна почастувати жартом з бородою, від якого тхне. Він любить доповнити ваш жарт історією із свого життя: "А от у мене було не на жарт..." І закінчить оптимістичною фразою: "Життя надто коротке, щоб сприймати його всерйоз".

Водолій — цей сам любить вигадувати анекдоти. Він поливає всіх і усе: погоду, уряд, кума, парафію. І так йому смішно, що аж заливається. Аби тільки ніхто сторонній не підслухав, а вас попередить, що він вам нічого не казав.

Риби — вдячні мовчазні слухачі. Ніколи не зрозумієш весело їм чи ні, сміються чи позіхають. Коли інші регочуть, Риби піднімають одну брову догори, і розумій як хочеш. Аби не попасти на гачок, не дай боже. Люблять загадки без розгадок. Найулюбленіша їх тема: "У морі, в океяні..."

• • •

LOVE, LUST, OR MARRIAGE?

**How do you know if you're in love, in lust,
or really married?**

LOVE - When your eyes meet across a crowded room.

LUST - When your tongues meet across a crowded room.

MARRIAGE - When you lose your child in crowded room.

LOVE - When intercourse is called "making love."

LUST - When intercourse is called "screwing."

MARRIAGE - What the hell are you talking about?

LOVE - When you share everything you own.

LUST - When you steal everything they own.

MARRIAGE - When the bank owns everything.

LOVE - When it doesn't matter if you don't climax.

LUST - When the relationship is over if you don't climax.

MARRIAGE - What's a climax?

LOVE - When you write poems about your partner.

LUST - When all you write is your phone number.

MARRIAGE - When all you write is checks.

LOVE - When you show concern for your partner's feelings.

LUST - When you couldn't give a shit.

MARRIAGE - When your only concern is what's on TV.

LOVE - When your farewell is "I love you, darling..."

LUST - When your farewell is "So, same time next week..."

MARRIAGE - When your farewell is a relief.

LOVE - When you are proud to be seen in public with your partner.

LUST - When you only see each other naked.

MARRIAGE - When you never see each other awake.

LOVE - When your heart flutters every time you see them.

LUST - When your groin twitches every time you see them.

MARRIAGE - When your wallet empties every time you see them.

LOVE - When nobody else matters.

LUST - When nobody else knows.

MARRIAGE - When everybody else matters and you don't care who knows.

LOVE - When all the songs on the radio describe exactly how you feel.

LUST - When the song on the radio determines how you do it.

MARRIAGE - When you listen to talk radio.

LOVE - When breaking up is something you try not to think about.

LUST - When staying together is something you try not to think about.

MARRIAGE - When just getting through today is your only thought.

КОХАННЯ, ХТИВІСТЬ ЧИ ШЛЮБ?

**Як визначити, чи це кохання, чи жадання, чи
справжній шлюб? Ось кілька визначень цих понять**

КОХАННЯ — коли очі зустрічаються в натовпі

ХІТЬ — коли ваші уста зустрічаються в натовпі

ШЛЮБ — коли ви загубите дитину в натовпі

КОХАННЯ — коли статеві взаємини називаються
"займатись коханням"

ХІТЬ — коли ці речі називаються "тр...х...тись"

ШЛЮБ — про що ти говориш?

КОХАННЯ — це коли ти ділишся усім, що маєш

ХІТЬ — коли ти забираєш все, що він/вона має

ШЛЮБ — коли все забирає банк

КОХАННЯ — не має значення чи ти матимеш оргазм

ХІТЬ — нема оргазму — нема взаємин

ШЛЮБ — а що це таке "оргазм"?

КОХАННЯ — коли ти пишеш вірші про коханого/кохану

ХІТЬ — коли все, що ти пишеш, це номер телефона

ШЛЮБ — коли все, що ти пишеш, це чеки

КОХАННЯ — коли ти піклуєшся про свого партнера

ХІТЬ — коли тобі байдуже

ШЛЮБ — коли все, що тебе турбує: що там на телеекрані

КОХАННЯ — коли прощаючись, ти кажеш "Я люблю тебе"

ХІТЬ — коли прощаючись, ти кажеш "в цей же час
наступного тижня"

ШЛЮБ — коли прощаючись, ти відчуваєш полегшення

КОХАННЯ — коли ти гордишся своїм партнером на людях

ХІТЬ — тільки, коли ви бачите один одного нагими

ШЛЮБ — коли вам краще не бачити один одного вранці

КОХАННЯ — коли серце прискорено б'ється, коли ви
бачитесь

ХІТЬ — коли між ногами тісно, коли ви бачитесь

ШЛЮБ — коли гаманець легшає, коли ви бачитесь

КОХАННЯ — коли ніхто більше не цікавить

ХІТЬ — коли ніхто не бачить

ШЛЮБ — коли кожний/кожна цікавить і вам байдуже, хто
знає

КОХАННЯ — коли кожна мелодія відображає ваші почуття

ХІТЬ — коли кожна мелодія відповідає ритму того, що ви
робите

ШЛЮБ — коли ви слухаєте, що там по радіо говорять

КОХАННЯ — коли вам страшно подумати, що вас покинуть

ХІТЬ — коли ви не думаєте про те, щоб бути разом

ШЛЮБ — коли ви тільки й думаєте, як пережити цей день.

Муж і жона одна сатана

— Дороженька, — сказав зненацька чоловік. — я запросив сьогодні на вечерю приятеля.

— Що? Чи ти здурів? — вигукнула жінка. — Хата не прибрана, на кухні повно брудного посуду, я не мала часу на закупи, і взагалі я не збираюсь сьогодні щось такого особливого готувати!

— Я все це знаю, — відповів чоловік.

— Тоді скажи мені ради всіх святих, для чого ти запросив друга на вечерю?

— Тому що той нещасний задумав одружитися, — тяжко зітхнув чоловік.

• • •

— Мій перший чоловік казав, що заплатить за наше весілля і за медовий місяць.

• • •

Чоловік прийшов із своєю жінкою на сільськогосподарську виставку. Коло однієї загорожі висить вивіска: "Цей бугай мав злучку з коровою 50 разів на рік".

Жінка штрикає чоловіка під ребро:

— Ти чуєш! Ти чуєш! 50 разів на рік!

Коло другої загорожі вивіска: "Цей бугай минулого року злучувався 120 разів".

Жінка дає чоловікові штурхана поміж плечі:

— Це більше, ніж двічі на тиждень! Ось у кого тобі треба повчитися! Ідуть далі. Коло третьої загорожі

напис: "Цей бугай злучувався 365 разів минулого року".

Жінка, дивлячись чоловікові в очі, схвильовано шипить:

— Кожний день! А ти?

Чоловік подивився на неї й каже:

— Піди запитай, чи він весь час це робить з однією й тією ж коровою?

• • •

• • •

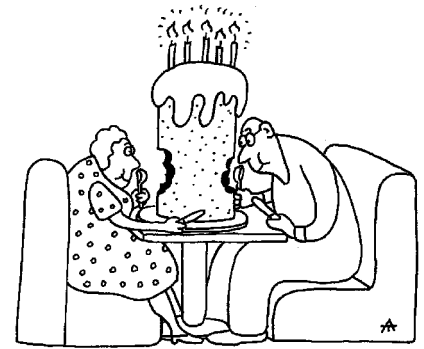
Прийшла тітка до художника і просить намалювати її портрет:

— Тільки намалюйте з діамантовим намистом на шії, з рубіновими сережками у вухах, з гранатовим браслетом на зап'ясті, із золотим Ролексом на руці!

— Але ж у вас нічого з цього нема! Навіщо це вам?

— Ви намалюйте, а я повішу цей портрет вдома! Тепер уявіть, що якщо я помру раніше за чоловіка, він, природно, старий пес, тут же одружиться на молоденькій, то-то вона скандал йому влаштує, коли буде шукати ці коштовності!

• • •

• • •

Сімейна пара відпочиває на Кіпрі. Чоловік так і норовить втекти від дружини, погуляти, зайти кудись, пізнати нові відчуття. Але дружина його нікуди не пускає. І від нього ні на крок не відходить. І весь час торохтить про свій чудовий середземноморський загар.

Чоловік не витримав:

— Якщо до жінки пристає тільки загар, — це вже початок старості.

• • •

Жінка в детективному бюро:

— Я хочу, щоб ви стежили за моїм чоловіком і за цією дамочкою день і ніч, і з'ясували, що вона в ньому знайшла.

• • •

— Я тебе застерігав не витягати сиві волоски...

• • •

Батько нареченої розмовляє з майбутнім зятем:

— Моя дочка грає на фортепіано, розуміється в мистецтві, любить театр, вільно володіє англійською. А ви, перепрошую, що вмієте?

— А я, — відповідає юнак, —

Німці про українських заробітчан: Добра кльопа (хлопець), тільки кльопа (глупий).

Якщо ви ніколи не їсте McDonalds, то, побачивши цю обгортку, обов'язково з'їсте великого тлустого бургера — із почуття патріотизму. І ніяка дієта не стримає щирого українця.

Такі обгортки з'явилися у Манітобі, мабуть, в пошану тих, хто 200 років тому засіяв пшеницею неозорі канадські прерії.

Маленький хлопчик пише своє бажання до Санти Клауса: "Будь ласка, принеси мені братика". У відповідь Санта написав: "Пришли мені свою маму".

Хто стрільнув?

Ніби на жарт — про будні Української дивізії у Словаччині

Командир батареї висилає двох вояків до села Ясенове розвідати, чому там стріляють і що то за пожежа. Наказує відзвітувати дослівно.

Зайшовши до села, ми застали вже догоряючу стодолу. Решта господарки була нерушена. Питаєм господаря, чи тут були партизани?

— Ні, не більо, — каже.

— А хто стріляв, звідки пожежа взялася?

— Та то синок зробіль.

— Як то "синок"? Чий синок, чому?

— Та то мой синок. А більо то тако: Льетела срка, села на гувно, син стрельнул ай гувно се спаліло.

Так ми і прозвітували командирови.

— Рубанек, — так він звертався до мене, — не грайте мені тут Швейка*, це поважна справа, звітуйте по-людськи!

— Так є, пане поручик. По-людськи то: Летіла сорока і сіла на стодолу, син стрілив і стодола загорілася...

— Досить, досить, дякую, — обірвав нас командир і тріснув за нами дверима.

**Швейк — у чеській літературі вояк, який мав усюди щастя і все йому виходило на ціло.*

• • •

Останній австрійський цісар був Єр Франц Йосиф, а його родинне назвисько було дуже довге, особливо тоді, коли він був ще престоло-наслідником. Воно звучало так: Герц-Прінц Франц, шлогцентроф-рітен фон Тускані.

Наші прадіди, які служили в армії, мусли вивчити це напам'ять, як Отченаш. І вони це вивчили по-своєму: Гирц-пирц фирц, шляк го трафиф, ріпа з мотусками. І офіцер казав: "Зер гут галіцішен сольдатен!"

За часописом "Неділя", 1938 р.
М. Романюк. Вінніпер, Манітоба

— Тату, я хочу щоб
святий Миколай
подарував мені трубу.
— Чи ти, сину, здурів!
Як ми з мамою зможе-
мо слухати то цілий
день і працювати?
— Не журіться, я буду
грати, як ви будете
спати.

12 дарунків на рік!

Шукаєте за подарунком?
Ось Вам готовий подарунок. Подаруйте
їм сьогодні "Всесміх" і вони
згадуватимуть Вас цілий рік.

12 місяців сміху

Немає іншого журналу, як "Всесміх".
П'ятнадцять років веселить нашу громаду.

Передплатіть, не пошкодуєте!

Подзвоніть до редактора Раїси Галешко
сьогодні, і я швидко, по телефону, виконаю
Ваше прохання:
(905) 891-0707 bcesmix@sympatico.ca

ДАРУНОК

На Різдво
і Новий рік

Павло Глазовий

КТО ШУМЕЛ?

В ресторані київським
Питає директор:
- Кого шумів здець -
контрольор, ревизор,
інспектор?
Кухар каже: - Ето тіп
В вишійої рубашке
По-українські мораль
Резал нашої Машке.
Распекал: "Ваш борщ такий,
Що не можна їсти".
- Розжирілі, стервець,
Націоналісти!

КРАСОТУЛЬКИ

У крамниціях, у пивниціях -
Дуськи, Муськи, Люськи.
Ти до них - по-українськи,
А вони - по-руськи.
Станеш глянеш: мамо рідна,
Господи мій, Боже!
Наяложено, патлате,
На чортяку схоже,
Стан свинячий, погляд вовчий
І усмішка кінська...
Нащо таким красотулькам
Мова українська?

ЛИЦЕМІРСТВО

Сім вовків піймали зайця у зеленім лузі,
розірвали і сказали:
- Що ж це вийшло, друзі?
Усімох ми зайця з'їли й сидимо голодні.
Хто ж нам скаже після цього, що ми благородні?
Розірвали, скажуть, зайця на дрібненьке шмаття.
То давайте ж хоч напишем некролога, браття!
Посідали й написали на шматочку лика:
"Ліс дрімучий наш спіткала втрата превелика.
Бігав зайчик, веселився, жив собі прекрасно,
а сьогодні врізав дуба явно передчасно.
Хай про нього світла слава йде по всій окрузі".
Написали й підписались:
"ЗАЙЧИКОВІ ДРУЗІ".

Аукціон в Содбі.

На кон поставлена картина Давінчі.

Початкова ціна \$3000. Пропозиції із зали:

- 4000!

- 5000!

І тут встає браток із золотим ланцюжищем
на шиї і спокійно каже:

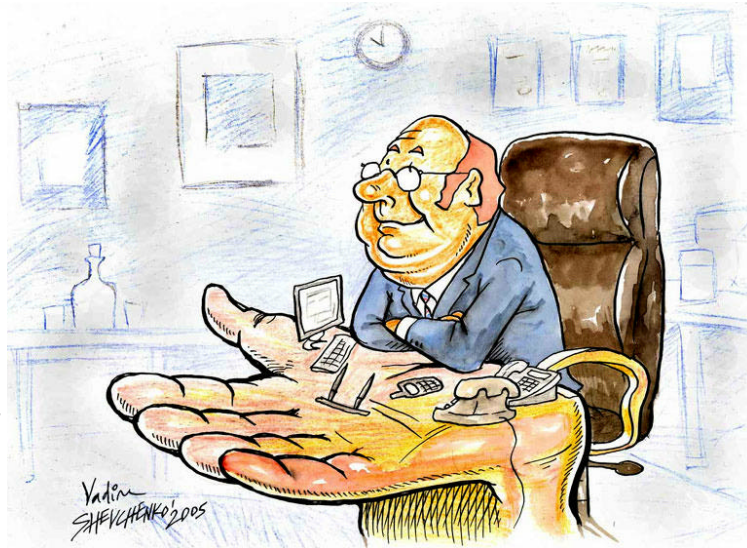
— Мільйон баксів.

Всі затихають. Браток тут же додає:

— Ви мені її загорніть і підпишіть "Борисові
від братків".

Йому все зробили, як сказав. Він виходить
надвір, там стоять п'ять 600-их Мерседесів, а
коло них такі ж братки.

— Ну що, братва! — кричить він, — листівку
купили, тепер поїхали за новорічним
подарунком!

НА КОЛЯДУ

- \$62 Др. Мостович Леонід, Понте Ведрс, Флорида
 \$32 Кузьо Миросія, Гранбі, Конектикат
 \$24 Солоненка Степан, Скарборо, Онтаріо
 Кулик Андрій, Нью-Йорк
 \$22 Др. Бучок Роман, Вінніпег
 Габчи Богдан, Гамільтон
 Пекарська Зеновія, Норт Йорк, Онтаріо
 Комарницька Марія, Торонто
 Цибенко Степан і Марія, Торонто
 \$20 Чепинога Марія, Місісага, Онтаріо
 \$12 Пашкевич Емілія і Володимир, Лівонія, Мічиган
 Корчмарик Богдан, Монтреаль
 Гаврилюк Микола, Ст. Катаринс, Онтаріо
 Хомич Михайло, Торонто
 Романишин Тетяна, Торонто
 Мисишин Мар'яна, Спрінгфілд, Масачусетс
 Павлюк Марія, Едмонтон
 Кузь Джеррі, Шокан, Нью-Йорк
 Романюк Михайло, Вінніпег
 Кваша Іван, Гамільтон, Онтаріо
 Івончик А., Вінніпег
 Омелянчук В., Радісон, Саскачеван
 Тарасюк Е., Ст. Катаринс, Онтаріо
 Скорута Мирон, Кардінгтон, Огайо
 Сосяк Ярослав, Колонія, Нью-Джерсі
 Гришко Галина, Голівуд, Флорида
 Долинська Лариса, Вестфілд, Нью-Джерсі
 Баб'як Богдан, Ст. Леонард, Квебек
 Петрів Василь, Канора, Саскачеван
 Данилюк Володимир, Рандольф, Нью-Джерсі
 \$7 Філімончук Антон, Буд Лейк, Нью-Джерсі
 Павенчі Ва силе, Вінніпег
 Попович Євген, Саскатун
 \$5 Сайко Михайло, Лячін, Квебек
 \$2 Долинська Анна, Вотерло, Онтаріо
 Дмитришин Омелян, Етобіко, Онтаріо
 Кобеяк А., Торонто
 Малиновський Андрій, Джерсі Сіті, Н-Джерсі
 Стасишин Люба, Елкрідж
 Василечко Александра, Монтреаль
 Букач Михайло, Філадельфія

ПОДАРУВАЛИ "ВСЕСМІХ":

1. Мері Семчук із Амстердам, Нью-Йорк, — для матері Парасковії Бабали;
2. Ярослав Фед із Ст. Катаринс, Онтаріо, — для Галини і Петра Козловських;
3. Ігор і Оксана Молдованець з Вінніпегу — для новоприбулих Георгія і Ольги Петровських, як Різдвяний і Новорічний дарунок.
4. Теодор Дмитришин із Монтреало — для сестри в Україні Ольги Пилипівни Тур'янської.

ПРИГАДКА

На наступній сторінці, вгорі, на адресній наліпці — місяць і дата, коли "Всесміх" прийде до Вас востаннє. Не забудьте вислати чека на продовження передплати. Спасибі!

Весела енциклопедія

Голосування — сування голих.

Голодівка — гола дівка.

Карабін — кара рабіна.

• • •

— Тато, а що таке євнух?

— Це такий солдат, у якого відібрали особисту зброю.

Гумор — це те, що залишається людині після того, як в неї вже нічого не залишилося.

У редакції збереглися деякі числа "Всесміху" ще з 1991 року. Цікаво! Це наша історія в жартах і карикатурі. Хто бажає купити їх по \$2.90, будь ласка, напишіть, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко 905-891-0707.

Корисні поради

Як користуватись автоматом для отримання грошей?

- 1) Увійти в банк
- 2) Дістати автомат
- 3) Взяти гроші.

• • •

Будьте чемні з людьми, поки не заробите свій перший мільйон. А тоді їх черга бути чемними з вами.

• • •

Не крадіть! А як украли, то добре сховайте.

If not delivered please return to: Bcecmix, 1063 Orchard Rd., Mississauga, Ontario, L5E 2N7 Canada

Де ж ті майські ночі,
Як любились карі очі?
Засмутивсь зелений гай,
Не прийде чарівний май.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Publication Assistance Program toward our mailing costs. PAP №009942. Canada Post Agreement №40013958

